

Referat despre poezia Timbru scrisa de Ion Barbu

Poezia Timbru reia tema expusa in arta poetica barbiana din Joc secund. "Cimpoiul vested luncii, sau fluierul in drum" sunt instrumente muzicale sinonime "harfelor resfirate", capabile a suna doar "incet, mai tare", glasul lor fiind inchinat "durerii divizate" din poezia confesiune, inchinata efemeritatii, supusa "ceasului" si "concurrentei, inca darwiniene, a formelor individuale".

Pentru poezia trans-individuala si trans-notionala a operei barbiene, ce vizeaza "cunoasterea neimpartita" a universului, sunt cautate punctele cruciale din "marea aventura a Fiintei": "piatra-n rugaciune, a himei despuiare / Si unda logodita sub cer".

"Cantul" care sa cuprinda "axele astrale" este "incapator, precum / Fosnirea matasoasa a marilor cu sare", asemeni cantului lirei lui Orfeu dar care evoca si pytagoreica muzica a sferelor. Pytagora este, alaturi de Nietzsche, una dintre mastile poetice prezente in prima etapa a poeziei barbiene, aceea care viza o "Grecie, pura ipoteza morala", cutreierata frenetic de extazul nietzscheian. In cazul evocarii acestor doua masti poetice Ion Barbu vizeaza acelasi cuprinzator cantec, muzica a sferelor si muzica disolutiva a formelor, trecand peste "mode si timp" intr-un timp al puritatii absolute a increatului, a nuntii cosmice, prezente in intreaga opera a poetului.

"Cimpoiul vested luncii, sau fluierul in drum" sunt aluzii la acea poezie "de pitoresc si pastis folcloric" fata de care Ion Barbu isi marturiseste "oroarea" in articolul Zece ani de poezie ce cuprinde si interviul pe care poetul i-l acorda lui Felix Aderca. "Sondagiile in structura nevazuta a existentei", "delectarea in viziuni paradisiace" apar ca optiuni ferme ale poeticii barbiene, care cauta "lauda gradinii cu ingeri, cand rasare / Din coasta barbateasca al Evei trunchi de fum". Peisajul paradisiac, anterior Caderii din gradina Edenica este, asemeni ceasului nuntii, al virtualitatii pure, al increatului, unul dintre topos-urile predilecte in poezia lui Ion Barbu.

Citindu-si propriile profesii de credinta in operele pe care le discuta din perspectiva unor asemenea "afinitati elective", Ion Barbu scrie despre eroii romanului Craii de Curtea-veche, de Mateiu I. Caragiale, ca "natura pla-netara [s.n.] se substituie naturii biologice, sociale ori simplu umane, a eroului de roman obicinuit. Cu toata fata lor pamanteasca, cei trei Crai sunt in al doilea rand oameni dar, in primul, axe universale", cuprinse intr-o "meditatie grava asupra ticlurii si aventurii Fiintei" (Ion Barbu, Rasaritul Crailor, publicat initial in "Ultima ora", 1 mai, 1929).

Meditatii asupra "ticlurii si aventurii Fiintei" sunt poeziile barbiene Elan, Copacul, Banchizele, inchinate "pietrei in rugaciune", "undei logodite sub cer" ridicandu-se "extatic spre un cer platonician". Rareori apar in aceasta poezie protagonisti de natura umana dar si atunci ei reprezinta mari principii cosmice, "naturi planetare", cuprinse in "nuntile necesare" sau in acel spectacol al autofagiei sacre precum Nastratin Hogeia.

Nuantand arta poetica din poezia Joc secund, Timbru ii confera un plus de plasticitate metaforica, insa pastreaza aceeasi sobrietate a ciclului ermetic, departe de retorica exaltata a primelor creatii.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Sintaxa cuprinde imaginile si ii confera poemului un sens integral, conform acelei poetici a "lirismului omogen" pe care o prezinta Ion Barbu in interviul mentionat. "O poezie cu obiect creeaza o Fizica sau o Retorica (...). Eu voi continua cu fiecare bucata sa propun existente substantiale indefinite: ocoliri tematoare in jurul catorva cupole - restransele perfectiuni poliedrale.